

πωλῶν, τὰ ὅποια σήμερον εἶναι καὶ αὔριον δὲν εἶναι. Καὶ ἐπὶ τέλος ποῦ θὰ βροσκήσῃν αὐτὰ σήμερον, ἀφοῦ αὔριον πρόκειται νὰ τὰ φάμε. Δὲν θὰ τὰ στείλουμε βέβαια οὔτε εἰς τὸν Μαραθῶνα, οὔτε εἰς τὰς Θήβας, διὰ νὰ βροσκήσῃν. Πρὸ πενταετίας εἶχον ὀρίσει τὸν λόγον τοῦ Φιλοπάππου, διὰ τὸπον βροσκή, ἀλλ' αὐτὸς τώρα εἶναι τοῦ κ. Κακουλίδου, καὶ δὲν ἔννοεῖ νὰ τοῦ κάμουν καταπάτησιν τὰ . . . ἀρνιά. Λοιπὸν ποῦ νὰ τὰ στείλουν; τότε νὰ τὰ κάμουν ἐνάερία; ἢ νὰ τὰ φέρουν εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος; ἢ νὰ τὰ μάθουν νὰ σκαρφαλώνουν τὰς δεντροστοιχίας; Δι' ὅλα αὐτὰ λοιπὸν ὁ κ. Κοσσονάκος νὰ συστήσῃ ὀλίγην λογικὴν εἰς τὰ ὄργανά του, καὶ ἂν θέλῃ ἄς προτείνῃ τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν, νὰ ἡσυχάσωμαι ἀπ' αὐτοῦς. Ἡ τσέπη τῶν κρεοπωλῶν βεβαίως δὲν εἶναι ἡ ψωροκόσταίνα.

Ἐν Μεσσηνίᾳ νομίζουσι ὅτι ὅταν δὲν κακομιλοῦν περὶ τῆς εὐλογίας, ἡ τρομερὰ νόσος δὲν κάμνει κακόν. Διὰ τοῦτο ὅσῃς γίνεται λόγος περὶ αὐτῆς—καὶ γίνεται τώρα πολὺς καὶ τρανὸς καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν—ἀκούεις νὰ λένε τὰ γράχδια κυρίως: «Καλῶς, ν' ἄρθῃ ἡ γλυκισμένη!» Ἐκ τοιούτου βέβαια ἐξευμεινιστικῶν πνεύματος θὰ ὠνομάσθῃ ἡ ἀχρεία—εὐλογία.

Εἰς δῆμόν τινα τῆς Πυλίας ἐνέσκηψεν ἡ εὐλογία καὶ καθημερινῶς γίνεται ἀπαριθμησὶς κρουσμάτων. Ἐρωτηθεὶς δὲ ἀρμοδίως ὁ δήμαρχος περὶ τοῦ ὧς ἔγγιστα ἀριθμοῦ τῶν ἀποθιωσάντων καὶ τῶν προσβληθέντων, ἀπήντησε . . . δημαρχικώτατα: *Τί θέλεις νὰ μάθης, μεθαύριο ποῦ θὰ κάρη στάσι τὸ νόσημο τοὺς μετροῦμε καὶ τοὺς βρίσκουμε!* Θεός!!

Εὐτυχῶς οἱ κάτοικοι τῆς ἐμπορικωτάτης πόλεως Καλαμῶν εἶναι ὅλοι σχεδὸν ἐμβολιασμένοι αὐθορμήτως πρὸ ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ προπέρσει πάλιν, τῆς τότε κυβερνήσεως Κουμουνοῦρου ἀποστειλάσης μεγάλην ποσότητα σωληναρίων καὶ ἀκίδων γνησιωτάτης δαμαλίδος. Ὅσα δὲ κρούσματα τώρα συμβαίνουν εἶναι προελεύσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ἐγγύς δήμου Παμίσου, ἀπειλουμένου νὰ ἐξοντωθῇ ἐὰν μὴ σπεύσῃ ἡ κυβέρνησις νὰ προσέλθῃ γενναίᾳ ἐπίκουρος αὐτῶν δι' ἀποστολῆς ἀφθόνου δαμαλιστικῆς ὕλης.

Ἀπόψε λοιπὸν ἐν τῷ «Θεάτρῳ Ἀθηνῶν» διδασκῆσεται ὑπὸ τοῦ «Ἐθνικοῦ Συλλόγου» ὁ Κρίσπος, ὁ υἱὸς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἡ συγκινητικὴ τραγωδία τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, μετ' ἐκτάκτου ἐπιμελείας, καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ νεωτερισμοῦ ὠραίου διὰ τὰς Ἀθήνας, ἥτοι προλογίσματος περὶ θεάτρου καὶ Κρίσπου, ὑπὸ τοῦ εἰδικωτέρου περὶ τὴν κριτικὴν κ' ἐνθουσιώδους ἑραστοῦ τῆς σκηνῆς κ. Ἀριστομένου Προβελεγγίου. Προμηνύεται ὠραία φιλολογικὴ ἐσπερίς.

ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ἦρξιεν ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ Δημάρχου. Ὅπως ἔχου-

σιν αἱ γαλαὶ τὴν ἐρωτικὴν των περιόδον, ἔχουν καὶ οἱ φιλοπόλιδες τὴν περιόδον καθ' ἣν ἐρεθίζονται τὰ φιλόδημα αἰσθηματά των . . . ὅταν πλησιάζουν ἐκλογαί. Τώρα θ' ἀκούωμεν καθημερινῶς: τί ἐκάματε τὸ χροῖμα τοῦ δήμου, τί γίνονται τὰ ἐνατομύρια τὰ ὅποια εἰσπράττει ὁ δῆμος καὶ τόσα ἄλλα εὐμορφα πράγματα τὰ ὅποια θὰ μᾶς συγκινοῦν, ὅταν εἰς τὸ ἄκρον αὐτῶν θὰ ὑποφώσκῃ ἡ χεὶρ ἡ ἐπιτροῦσα ψήφους καὶ ἀμέσως θὰ καταστρέφῃ τὴν συγκίνησιν.

Ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς περιόδου ἔδωκεν ἡ μείωσις τοῦ μισθώματος τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ποτιστικῶν ὑδάτων τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν, καὶ ἡ κατὰ 250 δρ. μείωσις τοῦ ἐνοικίου ἐνὸς μαγαζείου ἐν τῇ κεντρικῇ ἀγορᾷ.

Ἡ μείωσις αὕτη δὲν εἶναι παρανομία· διότι ἡ περίπτωσις τῆς μειώσεως τοῦ μισθώματος ἀναγράφεται ἐν τῷ νόμῳ, ὅστις ἠθέληκε νὰ προστατεύσῃ τοὺς δημότας ἀπὸ πάσης τυχόν ἐμφανισθησομένης καταστροφῆς. Ὅταν φέτος αἱ βροχαὶ κατέκλυσαν τὰ κτήματα τὰ ὅποια ὄχι ποτίσματος δὲν εἶχαν ἀνάγκην, ἀλλὰ εἰ δυνατόν νὰ χύσουν καὶ τὸ νερὸ ποῦ τοὺς ἔστειλε ὁ οὐρανός, τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ; Δὲν ἦτο περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ προστατευτικῶν πνεύματος τοῦ νόμου; Ἀλλὰ διατί ἐφήρμοσαν τὸ πνεῦμα τοῦτο τώρα οἱ δημοτικὸι Σύμβουλοι καὶ δὲν τὸ ἐφήρμοσαν πρὸ πολλοῦ; Ἀπλούστατον, διότι πλησιάζουσι αἱ ἐκλογαί, καὶ διότι ὁ Ρωμῆος δὲν κάμνει χάριν ἀνεῦ ἀντιχάριτος καὶ ἐδῶ τὴν χάριν τὴν ἐννοοῦμεν ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ πνεύματος τῆς ἐπιεικειᾶς ὑφ' οὗ ὁ νόμος ὠδηγήθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἀλλὰ διότι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐφάνη ἐμπνεόμενον ὑπὸ πνεύματος ψυχολογικοῦ—καὶ τί ψῆρον! πενήντα αἱ ὅποια θὰ μοραστοῦν εἰς δέκα συμβούλους—δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ πράξις δὲν ἦτο δικαία καὶ ὅτι τὸ δίκαιον δὲν ἀπῆται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἐπιείκεια τοῦ νόμου.

Ἡ αὕτη δικαιοσύνη ἐφηρμόσθη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ μαγαζείου τῆς κεντρικῆς ἀγορᾶς, ἀπὸ τὸ ὅποιον καὶ τώρα ὁ δῆμος ὠφελεῖται περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα καὶ ἔπρεπε νὰ μετριασθῇ τὸ ἀρχικὸν ἐνοίκιον τὸ προκλήθην ὑπὸ συναγωνισμοῦ, τὸ ὅποιον κατὰ μέγα μέρος προσκάλεσαν οἱ πρὸς οὐς ἐγένετο ἡ μείωσις, συναγωνισμὸς, ἐξ οὗ ὁ δῆμος ὠφελήθη ὅσον ἡδύνατο.

ΚΛΟΠΗ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

ΕΙΚΟΣΙ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΛΙΡΩΝ

Τὸ ἀναγραφὴν σήμερον ἐν τινι συναδέλφῳ ὅτι ὁ κ. Χαδζήϊωάννου παρέδωκεν ἕνα κλέπτην ληστεύσαντα 36 λίρας ἀπὸ μίαν οἰκογένειαν κατοικοῦσαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἐλλάδος φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε τόσον ἀπλοῦν ὅσον ἐγράφη.

Αἱ λίραι πρῶτον κινδυνεύουν νὰ γίνουν ἀδάμαντες, καὶ δὲν εἶνε μικρὰ μεταμόρφωσις αὕτη, ἀφοῦ πρόκειται περὶ ἀδαμάντων **20,000 λιρῶν.**

Ὁ Λαζαρίδης, ὁ παραδοθεὶς ὡς κλέπτης 36 λιρῶν, ἀρχαῖος τελωνοφύλαξ Κωνσταντινουπόλεως κατήγγειλε τὸν παρ' οὗ ἔλαβε τὰς 36 λίρας, κάποιον Χαδζάκη, ἐπίσης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς μέλος ἐταιρίας, ἥτις συγκροτουμένη ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Λαζαρίδου δηλ., ἐνὸς Γεωργιάδου, τοῦ Χαδζάκη, ὅλων αὐτῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐνὸς Χαράλαμπος Ξενοδόχου ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὅστις ἔκλεψε τοὺς ἐν